

וועד העולמי לתיקון חטא המרגלים

גליון # 26

ארגון מוקדש לתיקון חטא המרגלים ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמו שאמרו חז"ל מצות ישוב ארץ ישראל שקולה כנגד כל מצות שבתורה וכמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז). מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה.

חודש חשוון תשס"ב לפ"ק

הטעם שניתנו פרשת נסכים אחר חטא המרגלים

ספר קול מבשר ח"ב - תנא דבי אליהו

ויין לנסך רביעית ההין:

(במדבר ט"ו ה). כ"ק א"א"ז מן אדמו"ר בעל "אמרי אמת" זצ"ל מגור, אמר בשם החי' הרי"מ זצ"ל, שאמר בשם הרה"ק הרבי רבי בונם זצ"ל, שניתנו פרשת נסכים אחר חטא המרגלים, (אמר זה לפרש מה שכתוב בתדבא"ר פרק כ"ט, בסמיכות פרשת נסכים לפרשת מרגלים, דאמר הקדוש ברוך הוא למשה "לך ומרצה אותן העניים, שכבר יצא לבן מעליהם" וכו'), כי כאשר שמעו בני ישראל שלא יבואו לארץ ישראל, חלשה דעתם. ואמר הקדוש ברוך הוא למשה רבינו עליו השלום, צא וחזקם אחרי מרירות נפשם - עם פרשת נסכים. כענין שלוקחים יין שרף לחזק עצמם בני אדם, כי נפלו בעצמם מאד בני ישראל, והוצרכו לחזק עצמם, ורמז להם בזה עם פרשת נסכים. והוסיף כ"ק ה"אמרי אמת" זצ"ל, כי ענין הצרה הבאה לאחד מישראל, היא רק צרה עוברת, ונצרך התחזקות, ועל ידי ששתה מה, ששוכח ברגע הזאת מיסוריו. ואיתא, ישתה וישכח וכו'. ואמר עוד, זה שאמר הפסוק (משלי ל"א ו), תנו שכר לאובד ויין למרי נפש. כי הרע הוא רק לשעה, ואחר כך נעשה טוב. וזה שאמר הכתוב (שם בסמוך), ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד. [ליקוטי יהודה פרשת שלח, דף קי"ג, וליקוטי יהודה בסידור, תפלת שחרית דף קפ"ח. המאמרים משולבים]:

סיפר הרב בן ציון אוסטרובער זצ"ל, שפעם אחת, בעת שהרבנית מגור ע"ה, היתה בסכנה גדולה מפאת מחלתה בסמוך לפטירתה, כאשר בא בעלה האדמו"ר ה"שפת אמת" זצ"ל לאוטווצק לבקרה, אמר אחר תפילת שחרית להביא לו יין שרף, ושתה עם המקורבים ל"חיים" ביין שרף חזק שלא היה רגיל בזה מעולם. ואמר אז בשם הגאון הקדוש מרן החי' הרי"ם זצוק"ל, שאמר בשם הגאון הקדוש מרן הרבי ר' בונם מפשיסחא זצוק"ל, מה שנאמר (בתדבא"ר פרק כ"ט), בסמיכות פרשת נסכים לפרשת מרגלים, דאמר הקדוש ברוך הוא לך ומרצה אותן העניים שכבר יצאו לבן מאליהם. היינו, דלאחר שהיו אז במרירות נוראה על מעשה המרגלים, אמר הקדוש ברוך הוא לנחמם בפרשת נסכים. והוא רמז למה שנאמר (משלי ל"א ו), תנו שכר לאובד ויין למרי נפש. [וילקוט יוסף, ילקוט רבא, דף ל"ז]:

וועד העולמי לתיקון חטא המרגלים